

TELEGRAFUL ROMÂNULUI.

Telegraful este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenunțarea se face în Săbiiu la expedirea foiei, pe afară la c. r. poste cu bani gați prin scrisori franțuze, adresate către expeditor. Pretul prenunțării pentru Săbiiu este pe anu 7 fl. v. a. iar pe jumătate de anu 3 fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iera pe jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țieri străine pe anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platesc pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetiție cu 3 1/2 cr. v. a.

Nr. 33. ANULU XIV.

[Săbiiu, in 25 Aprile (7 Maiu) 1871.]

Evenimente politice.

Imperiul nostru a capetat în tempulu celu mai nou o multime de amici consiliatori, care de care mai prevenitori cu sfaturile lor. Dintre acești a unii recomanda alipire strinsa către Germani'a cea puterica de astadi; acești a suntu mai cu sēma nemții; alții vorbescu imperiului pre lângă această alipire și de o acțiune contr'a Rusiei, de restaurarea Poloniei; acești a suntu dintre cei de din cōci de Lait'a; alții dicu ca imperiulu sa se arunce în brătie slavismului, pentru ca acest'a are majoritatea în imperiu și prin acest'a siara câștigă apropierea Rusiei; alții iera dicu ca form'a regimului trebuie readusa la centralismu, alții lauda dualismulu și în fine alții spunu ca numai în federalismu mai pōte sa-si afle imperiulu austro-ungurescu mântuirea. Despre tōte acestea aparura articuli mari, brosiuri subsemnate de autori, și anonime atribuite celor mai de frunte barbati de stato. Unulu din articuli amintiti, fiindu ca cestiunile acestea sunt în publicitate adt pose la ordinea dilei, lu reproducem și noi în tōta estinderea lui.

Dintre toti amicii Austro-Ungariei celu mai însemnatu este buroulu de presa alu Prussiei. Noi nu vomu suspiciună c o n d u c e r e a monarhiei pentru acest'a, ca cochetēza cu r e a c t i u n e a, dupa cum se face din partea opusetiunei sistematice la ori ce ocaziune, dara, cetindu de intalnirile de monarhi și diplomatici ce au sa se faca în vēr'a acest'a pre la C a r l a b a d și G a s t e i n (intre imperatul nostru și între alu Germaniei) și mai pre urma la E m s (intre imp. Germaniei și alu Rusiei) cugetāmu ca ore Beust merge-va mână în mână cu Bismark, cum mergea odinōra unu antecesoru alu seu?

Din Franci'a nimicu de cātu reu până acum; lupt'a între francesi curge inca. Se dice ca unu despartimentu de trupe a strigatu la intrarea sea în Versailles: „sa trăiesca Napoleonu IV.”

Principiulu federalu în Austri'a; însemnatatea și urmarile lui.

Austri'a numai din punctulu de vedere alu principiului federalisticu are dreptulu și detorința de a esista: fără acestu principiu, Austri'a n'are nici o chiamare istorica europēna. Singuru acestu principiu a creatu legatur'a de statu în Austri'a și singuru acestu principiu va fi în stare a o sustienē. Federalismulu atiatia principiulu modernu de nationalitate, dar' lu imblandisece prin impacarea nationalitatilor inversiunate, și facendu possibile esistinti'a fie-cărei a și o relatiune pacifica între tōte: elu este ceea-ce dicemu în limb'a moderna a politice: suum cuique.

Tōta istori'a de astadi a Europei impinge, că sa dicemu asiā, pre Austri'a spre calea ei cea naturala; o impinge, i impune până la evidintia chiamarea ei propria. Spre Orientu se consolidēza vedindu cu ochii imperiulu slaviloru, în Occidentu și la Nordu s'a efectuatu într'unu modu surprindetoriu unitatea imperiului germanu; la Médiā-di s'a facutu pre spatele Austriei „L'Itali'a unita”; și în Orientu și la Médiā-di se prepara unitatea romāniloru și a slaviloru din Turci'a. Ce se va alege din Austri'a în midiloculu acestoru mari corpuri de state, deca ea nu va face deplina dreptate popōreloru sele? Voiesce Austri'a sa fia numai germana seu numai slava. Atunci Europ'a n'are trebuintia de Austri'a — această chiamare o primesce mai bubucuros și o implinesce mai bine Prussia seu Russia! Voiesce Austri'a sa fia numai maghiara? Atunci de sicuru ca mai curendu va fi ori slava ori germana, și în ambele casuri ea și a perdutu condițiunea esistintiei sele.

Și pentru aceea, Austri'a, considerādu-si trecutul și viitorulu, parol'a ei trebuie sa fia: dreptate pentru tōte popōrele sele. Austri'a sub egid'a „dreptate tuturor popōreloru mele”, va deveni nōmai de cātu unu statu june și plinu de viatia, unu idealu alu tuturor staturiloru; ea cea dintāiu între statele europene, va deschide calea la civilisatiune și umanitate.

Popōrele Austriei voru emulā intru dezvoltarea celoru mai inalte bunatāti ale omenimei, adeverat'a libertate, și pre urmele ei pacea va reintineri și înflori popōrele Austriei.

Federalismulu politicu în Austri'a sta în strinsa legatura cu esigentiile autonomiei possibile. — Cum aru potea nationalitatile sa se sperie de federalismu cându li s'aru garantā autonomi'a deplina? Germanii centralisti nu cadu ei în suspiciunea de suprematia și absolutismo, cându condamna autonomi'a, acestu cuventu fermecatoriu, care în Angli'a, în Nordu-Americ'a și în Elveti'a face minuni? Mai multu de cātu autonomi'a nu pōte pretinde nici o natiune, care nu doresce ce e alu altui'a; mai multu de cātu autonomi'a nu pōte dā majoritate drēpta și liberale unei minorități drepte și liberali. Germanii centralisti inși și maghiarii dualisti se voru provocā la unitatea și puterea statului. Dēr' acest'a nu e alt'a, de cātu o masca a egoismului loru propriu și a spiritului loru nesatosu de a predominā. Esperinti'a nōstra și a dileloru de curendu trecute ne invētia ce Austria puternica pōte creā: centralismulu și dualismulu!

Ca Austri'a este unu conglomeratu de popōre, sdruncinatu în intrulu seu, amerintiātu din tōte părțile, fără influintia, fără a vedē — precum n'a mai fostu — nu este acest'a lucrulu dualistiloru și centralistiloru? Ei potu sa dica ca la tōte aceste suntu de vina popōrele neindestulate, dēru cu acest'a nu facu alt'a, de cātu dau o nōua ilustratiune la fabul'a lupului cu melulu, în care celu din urma, stāndu de dinjosu, se dice ca a turburatu ap'a lupului, care stā deasup'r'a. Că și cându celelalte popōre ale Austriei aru fi destinate a si dā pelea pentru selbatecii de centralisti și dualisti, că și cându ele aru fi nascute sclave și acești a nascuti domni ai Austriei!

Sa ne inchipuimu inși o Austria care, cunoscendū-se pre sine, se redima pre fundamentele sele cele vechie, pre tōte popōrele și pune federalismulu pre stindardulu seu: atunci vedemu o imagine stralucita și luminōsa de statu, care este mandri'a și asilulu popōreloru sele, și o putere respectōsa facia cu statele vecine.

Politic'a esterna nu va fi increditiata numai unei singure natiuni în Austri'a, ci tōte popōrele Austriei voru trebui sa fia reprezentate în ministeriulu de esterne: acest'a va impedece orb'a unilateralitate a politicei nōstre esterne de până acum.

Atunci nu se va intēplā că în ministeriulu de esterne sa nu se mai ocupe cu alta cestiune, de cātu singuru cu cestiunea germana, care cu tōte acestea, precum ne arēta practic'a, fōrte reu o pricepu, ci atunci voru trebui sa aiba minte și inima în acestu ministeriu și pentru alte cestiuni.

Financiele nōstre austriace le putemu îndreptā numai prin federalismu: de o parte bugetulu se va potē reduce la suma mai mica, și de alta parte veniturile statului voru cresce, că și industri'a: comerciulu, maiestriele, economi'a se potu regulā și administrā mai bine, mai rationalu și mai cu ingrigire prin ministere provinciale și prin organe autonome, de cātu prin ministere imperiali.

Scōlele, bas'a progresului materialu și spiritualu alu popōreloru, se voru lasā în grigi'a și administratiunea nationalitatiloru singulare. Popōrele potu sa ingrigēsa mai bine pentru scōlele lor,

fiindu ca acest'a o cere interesulu loru imediatu. Asiā dara federalismulu lasa că instructiunea publica sa fia administrata prin ministrii de țiera și prin organe autonome. Acest'a escluse ori-ce predominire a unei nationalități asup'r'a altei nationalități și deschide calea la impacuire și la pace între natiunile din Austri'a, acest'a va desceptā și intari conscienti'a nationale, va promovā cu efectu cultur'a fia-carui popor, asiā ca tōte popōrele voru luā parte la deslegarea celei d'intāiu chiamāri a omenimei, a progresului în sciintia, arte și cultura.

O Austria formata și organizata dupa principiulu federalismului nu va fi nici decum putere ofensiva, ea va fi unu adevratu asilu pentru tōte natiunile austriace, pentru libertatea și binele loru. Căci, deca tōte popōrele Austriei 'și voru fi asicurat esistinti'a loru nationale, deca elu voru fi scutite de imensele greutāti, cu cari e legata politic'a ofensiva a statelor resbelice, atunci ele voru stā și tinē tare și cu credintia la imperiu, pentru ca interesele loru proprie și interesele imperiului voru fi legate impreuna și voru formā unu adevratu patriotismu austriacu. Pre cându centralismulu și dualismulu este unu resbelu permanentu, care nu lasa pre nationalitatile privilegiate ale imperiului nici sa resufle macaru, iera puterea nationalitatiloru apesate, dēru puternice, o face din co în ce mai capabile de luptā și mai periculōsa. Federalismulu, cându va asicurā pentru tōte natiunile imperiului asemeni drepturi și asemeni prerogative, elu va fi atunci pacea în intru și în afara. Și chiaru aci jaco însemnatatea culturo-istorica a Austriei federalistice, căci prin acest'a face a se incongiurā lovirea uriasului și asupritului elementu slavu cu celu germanu, și aparā și scapā Europ'a de barbari'a evului mediu, din care inomisibilu aru urmă lupt'a crāncena între două popōre colosali, între poporulu germanu și poporulu slavu.

Fia că centralisti și dualisti nostri, cari tienu la țier'a lor și pentru cari istori'a ei nu este vorba golă, sa vedā o data ca germanii din Austri'a, prin distrugerea acestui imperiu, și voru perde și acea positiune onorifica, care pentru ei în ori și ce impregiurari, prin urmare și sub federalismu, aru fi rezervata, și numai prin riori de sänge aru putē innotā în Germani'a, rigurōsa și superiōra lor; fia că maghiarii dualistici sa recunōsca, ca und'a, care aru potē sterge Austri'a, va ingropā și nationalitatea maghiara. Fia, în fine, că slavii Austriei sa-si aduca aminte ca cōtropirea Austriei aru fi pentru ei o sōrte indefinibila, alu carei sfersitu nu se pōte prevedē.

„Reform'a.”

Cuventarile dela festivitatea de infra-tire din Brasiovu. Dlu L e n g e r u :

„Stimati domni concetateni și frati!

Trecutul ne-a aratat, ca desbinările între romanii, maghiarii și sasii din Transilvani'a nu numai ca n'au produsu nimicu folositoru pentru aceste natiuni și pentru țiera, ci din contra ele au adusu cele mai mari și mai grele necesuri atātu asup'r'a capului fie-cărei din aceste natiuni, cātu și asup'r'a țierei întregi.

Dēr' cu tōte aceste preste unele din nenumerabilele greutāti au trecut de și cu mari jertfe.

Neintielegerile din trecut ne-au slabit, și în slabitunea nōstra ne-au liniscit.

Odata linisciti ne-au vediatu siliti a ne ingrigi de viitoru. Dorindu cu totii unu viitoru mai bunu și folosindu-ne de esperintiele trecutului, ne silimu din puteri sa pregatimu patriei nōstre comune și fiiloru ei o sōrte mai favorabila.

De aceea ietane, domniloru! adunati din tōte nationalitatile Brasiovului și ale impregiurati lui: Romani, maghiari, germani, armeni israeliti.

Ne-au adunatu spre a dá unulu altuia mâna de infratire.

Mân'a de infratire ni-ati intins'o voi fratiloru maghiari. Trecutul si prezentul nostru este cu multu pre tristu, decâtu cá in gemerile nóstre sa fimu potutu cugetá la unu asemenea actu de bucuria. De aceea ve invidieamu pentru frumós'a initiativa. Convinsi inse, ca acésta mâna fratiésca, ce ni-o intindetí, este espressionea simtiului curatu si sinceru alu poporului maghiaru, si ea tientesce nu numai la progresulu intereselor nóstre locale, ci si la prosperarea multu cercatei nóstre patrie Transilvani'a de o parte; de alta parte dedati fiindu din vechime si condusi de caracterulu nostru naturalu de a stimá si iubi pre tóte nationalitátile nóstre conlocuítore si de a versá si picatur'a cea din urma de sânge pentru ridicarea patriei nóstre: primimu mân'a de infratire, ce ni-o intindetí, cu tóta caldur'a, dragostea si sinceritatea fratiésca.

Noi românii din Brasiova si impregiurulu seu vomu privi de sânta acésta legatura si ne vomu silí, cá din partea nóstra sa remána totu-de-un'a nepatata.

Déca acésta legatura voru tiené-o de sânta si sincera si fratii maghiari — e sperantia — ca unirea nóstra locala va aflá resunetu si intr'alte párti si ca uninduse apoi intregulu poporu romanu si intregulu poporu maghiaru, poporulu acestu unitu cu influenti'a sea va lucrá pre viitoriu spre multiunirea amanduroru nationiloru si spre fericirea patriei nóstre comune, care trebuie sa ne dea drepturi egale la toti, cáci toti suntemu fiii ei adeverati dupa acelesi legi ale naturei si ale dreptátiei.

Pentru viitorulu prospectu alu infratirei nóstre de astadi ridicu acestu pocalu dicundu: sa in-florésca patri'a prin unirea filorú sei, sa traiésca poporulu maghiaru, care ne-a intinsu mân'a de infratire! Sa traiésca!

Domnulu Ioane Padure, presiedintele comitetului alesu pentru festivitate, radica urmatoriulu toastu:

„Armat'a Majestatei Sale prin trecutul ei gloriosu, prin virtutile ei patriotice, este menita de providentia a apará independenti'a imperiului din afara si a asigurá pacea si libertatea generala in intru. Intrég'a armata a Maj. Sale imperatului si regeliu nostru sa traiésca!“ Mare aplausu urmă dupa acésta cuventare.

Domnulu maioru c. r. Ioane Fuchs, respunse in urm'a acestui toastu in modulu urmatoriu:

„Mi esprimu cea mai cordiala multamita pentru simtiemintele manifestate cátra armata. Armat'a doresce din profundulu inimei, cá o astu-feliu de festivitate cu unu atare scopu imposantu si maretu sa se imitedie si de cátra alte nationi, cá asiá sa ne ajungemu scopulu doritu de toti, cá tóte nationile monarchiei austro-maghiare, civili si militari, intruniti, sa apere tronulu Majestatei Sale, si sa traiésca in cea mai mare concordia. Ridicu acestu pocalu in sanetatea tuturor ospetiloru presenti, si ve rogu, cá impreuna cu mine sa ridicati cu totii pocalele pentru acei domni, cari au arangiatu acésta festivitate marétiá, comitetulu festivu cu presiedintiá sei Pedure si Kenyeres in frunte sa traiésca!“ Mare aplausu insoci aceste cuvinte patriotice.

Dupa aceea mai urmara si alte, dintre cari toastulu ridicatu de domnulu Diamandi Manole pentru francesi fu intreruptu mai de multe ori prin aplause frenetice.

Domnulu Diamandi vorbi in modulu urmatoriu:

„Fratiloru! Adunarea nóstra, fratiésca si splendida, de adi se basédia pre acele trei sacre principie:

Libertate, egalitate si fratiétate! Emotionatu de spiritulu adunarei nóstre fratiéscei in momentul de facia se renasce in inim'a mea unu simtiu, ca cui dadoresce intrég'a omenire recunoscienti'a pentru aceste sacre principie? Cáci nu trebuie sa uitámu domnilorú, ca spre eloptarea acestoru sacre principie s'au versatu torente de sânge! si acelu sânge nobilu pentru drepturile omenirei nu l'au versatu nimene altulu decâtu numai marea si nobil'a natione francesa (aplause mare).

Acésta mare si nobila natione posedea dóne mâni, intr'un'a purtá spre fericirea omenésca elupatetele sacre principie ale an. 1796, si in ceea-lalta purtá spad'a spre a rumpe catenele, care tienea inca omenimea in impilare, unu regimu destrabalatu a adusu pre acésta mare si nobila natione in critic'a positiune de a-si plecá spad'a momentanu.

Babuitur'a tunurilor! foculu si fumulu satoru si cetátiloru arse au turburatu atmosfer'a si acésta a pusu pre multi egoisti si scurti vedietori, a crede, ca acestei mari si nobili nationi i s'au sferimatu si braciulu celalaltu. Amagire sedarnica! Scurtu tiene in natura ori ce fortuna, si scurtu va durá si acésta amagire a inimiciloru marei nationi! Cáce tocmai din census'a acelorú nimicite sate si orasie va renasce unu nou fenice; curendu se va limpedi firmamentul, si puternicu si maiestosu va redicá acea mâna intregulu corpu si nimb'u francesu, cáci pentru sferimarea acelu braciú, nu s'a nascutu inca nici o putere omenésca! Spiritulu timpului, nu disu chiaru germanulu Rottek, merge inainte! Spiritulu timpului nu póte resiste nici o putere, cáci va fi de elu sferimatu; si prin urmare fratiloru maghiari, israeliti si romani, cari ve vediu adunati aici, va dicu cu sigurantia, ca acésta mare si nobila natione traiesce! Va trail! ca trebuie pentru fericirea si progresulu intregi omenime sa traiesca mare si maiestós'a!

Si pentru acésta mare si nobila natione ridicu acestu pocalu.“

Cuventarea

d lui inspectoru r. scolaru Lud. Réthi la festinulu din 22 Aprilie.

„Compatriotiloru! Onorabila adunare! cu tóta promptitatea veniu a me folosi de ocaziunea oferita mie de onor. comitetu arangeroria si a dá espressione bucuriei sincere si multu patriotice, ce simtiu pentru acésta serbare.

Religiunea si nationalitatea in determinarea individuale suntú doi factori prea momentosi intre obiectele predilecte de pietate. Cine desconsiderédia aceste, nu este omu, ridicatu preste nivel'a ómeniloru de tóte dilele; nu are simtiuri mai nobile si capabilitate pentru inaltimea regiunei acestor'a

Déra tocmai pentru aceea, ca religiunea si nationalitatea pentru fie-care individú suntú obiecte de libera alegere seu de ereditate naturale, — nu se póte, nu este iertatu cá pre acestea sa le privim cá datorie de directiune in afacerile, ce interesédia masse mai mari de ómeni.

Déca vecine are dreptulu liberu de a profesá un'a seu alt'a religiune si de a se tiené de un'a seu alt'a nationalitate, — nimenea nu are dreptulu de a impune altuia convinctiunea sea.

Acést'a este caus'a, ca dintre câte resbele au decursu, mai desperate nu au fostu si mai multu nu au desbracatu pre omenime de demnitatea sea, implendu-o de fiuru si desperatiune, cá acele cari s'au portatu din ura religionaria seu nationala.

Si óre nu acést'a e caus'a, ca nu de aceea numeramu vre o tíera intre membrii cei fericiti ai omenimei, ca numera in sinulu seu multi literati de casa, multi facetori de sisteme, — ci de aceea, déca ea de tiente a activitatei sele comune, si alege patri'a, respectándu religiunea si nationalitatea fia-carui individú.

Bunurile pamântesci si tesaurii spiritului suntú multu pretiabile, ce e dreptu; nu suntú inse scopulu fiintiei omenesci, ci numai midilóce ale ei. Scopulu fiintiei omenesci este, cá prin activitate comuna imprumutata sa-si usiuredie dezvoltarea individului si sa-si asicuredie bunurile cástigate pre dreptu.

Bunurile pamântesci si tesaurii spiritului devinu unu blastemu, déca suntú folosite in contr'a acestui scopu.

Sa nu se laude déra nici o tíera, pentru ca cetatienii ei aduna averi, escelédia in sciintia si in sémna in istori'a lorú invingeri stralucite de resbele: ci sa-si afle multiunirea intr'aceea, déca atari si alte midilóce auxiliaria le voru intórce spre a face fericita patri'a in intregulu seu, cá sa o faca a fi radimulu si comór'a scumpa a fia-carui membru singuritu alu ei.

Eu acésta politica o tienu de cea mai inalta intielepciune, acést'a o dorescu eu sa fie binecuvéntarea patriei mele.

Amu déra causa a-mi aratá bucuri'a patriotica cea mai sincera si cea mai adunca, cându vedu pre concetatenii maghiari, romani si unu numeru frumosu de nemti din cetatea si districtulu Brasiovlui unindu-se spre acestu scopu.

Nu me aruncu inse in braciule amagirei, cá si cându prin acésta unire serbatorésca tóte le-amu fi facutu si ne-amu fi si ajunsu scopulu. Sciu eu, ca rezultatele cele mari sa efeptuiedia numai prin

acivitate indelungata de feru. sciu, ca remasitiile trecutulu si influintiele cele agere ale momentulu de multe ori voru imbracă inca in doliu acestu scopu comunu, ca avemu si neamici, cari se temu de puterea, ce va desvoltá unirea nóstra; — cu tóte acestea inse cu bucuria salutu acésta unire, pentru ca o privescu de unu astu-feliu de inceputu, carele, déca se va generalisá prin tíera, si pre carele, déca in vomu propagá cu grigia si tactu, — ne va succede a face patri'a nóstra o tíera adeveratu fericita: „cá urmatorii nostri sa aiba causa a binecuvéntá pre parintii lorú.“

Acésta solenitate la tóta intemplanie este unu casu de mare momentu; déca se va continuá cu demnitate, acést'a va cuprinde unulu dintre cele mai pompóse locuri in paginile istoriei nóstre.

Pentru efeptuirea acestui actu de solenitate cu cá unguru si patriotu me plecu cu stima si sinceritate inaintea domniei vóstre, frati romani, in a caroru inime multele amaraciuni cauate de sistemele, preste cari amu trecutú, si dorinti'a amagitoria, ce trage in multe — póte si in alte (?) — párti, ar' fi potutu face, cá se va retrageti: me plecu inaintea domniei vóstre pentru maturitatea politica, care rarú o posedu si popórele ce au traitu intre impregiurari mai norocóse; me plecu inaintea domniei vóstre pentru principiulu celu sublimu ne-egoisticu, care cu patriotismu vi-lu aleserati de luceferu conducatoriu.

Déca pre domni'a vóstra unirea acést'a va costatu devingerea multoru simtieminte amari, fiti convinsi, ca resolvirea domnielorú vóstre si afla la noi apretierea cuvenita.

Fiti convinsi domnilorú frati romani brasioveni, ca noi cá unguri brasioveni ve intindemu mân'a de fratie cu sinceritate si fára de nici unu cugetu rezervatu, si din parte-ne, cá membrii egalu indreptatiti ai statulu nostru constitutionale, nu vomu neglege nimicu'a, cá acésta unire sa o potemu face cátu mai generale, si cá patri'a nóstra comuna sa devina mama dulce tocmai asiá pentru domni'a vóstra, cá pentru noi.

Dee dumnedieu patriei acestei'a atari cetatieni, cum v'ati aratatu domni'a vóstra, prin acésta resolvire a domniei vóstre, ca si sunteti.

Fiti salutati si dvóstra fratiloru nemti, cati ve aflati de facia! Scimu, ca si pre dvóstra v'au alrasu imaginele cele amagitorie departe diacatorie; credemu, ca resolvirea vóstra a fostu espusa multoru contradictiuni si desprobari: ast'a inse are cu atáto mai mare pretiu inaintea nóstra.

Fiti si dvóstra convinsi, ca din parte-ne dieii familielorú dvóstre se voru tiené in deplina pretiinire: limb'a si religiunea; iér' in servitiulu patriei comune nu vomu respectá meritulu dupa limba si origine.

Binecuvéntarea lui ddieu sa urmedie preste nisuintiele vóstre nobili!

Compatrioti, maghiari, romani, nemti! Patri'a, in a carei nume ne uniramú; carea nu face deosebire de limba si rangú, déca sacrificiulu vine din inima; a cárei maltiarea e fericirea nóstra a tuturor'a; carea ne léga unulu de altulu pentru tóte tempurile: patri'a nóstra comuna sa traiésca!“

Adres'a camerei Romaniei cátra parlamentulu italianu.

La tempulu seu reproduseramu si noi adres'a camerei Romaniei, indreptata cátra parlamentulu italianu, pentru recástigare Romei de capitale. Adres'a acést'a a produsu o via desbatere in diuaristic'a cátu si in parlamentulu italianu. Privitoriu la partea intáiu cátu si la a dóu'a reproducemu dupa o corespund. din Florenti'a a „Romanulu“ urmatórele:

Diuariulu „Il. Conte Cavour“ din Turin, intr'unu articulu de fondu intitulatu: Rom'a si Romani'a, se esprima astu-feliu: „Unu documentu ce nu trebuie sa tréca neobservatu, este adres'a parlamentulu romanu cátra parlamentulu italianu, si respunsulu datu de cátra acést'a reprezentantiloru poporului romanu.

„Statulu Romani'a s'a ridicatu in vechi'a Dacie, unde imperatorele Traianu conduse un'a din cele mai in florite colóne Romane. Abandonata apoi si insasi, acea colonia cadú sub domnirea multoru invasiuni; inse prin miile de peripetie prin cari trecú si aduse aminte totu-deun'a de originea sea romana, si a consideratu totu-deun'a caus'a sea strinsu unita cu caus'a italiana.

„Contele Comil Cavour, acela mare omu, nu numai a prevediut viitorul Italiei într'unu timp cându putienu cugetau la densolu, ci a ținutu comptu de legăturile de naționalitate între Itali'a și Romani'a; și împreună cu caus'a noastră în congresulu din Parisu din 1856, sustienă aspirațiunile poporului român.

„Nemuritoriulu omu de statu nu se mulțiamî cu atât'a, ci a imaginat și conchis o convecțiune cu Romani'a cu scopu d'a îndemna se tramita pre cei mai buni fi ai sei în Itali'a, că sa le deo o educațiune și instrucțiune italiană.

Cavour a aflatu în Napoleonu III unu amicu sinceru alu poporului român, carele, nu pentru nimică, cunoscendu nefericirea, imperatorului francesilor, a demonstrat efectiunea sea pentru ilustrulu prizonariu. Acestu actu e demnu de cea mai mare lauda, fiindu-ca e o mare virtute aceea de a înaltă o voce de protestare și grațitudine, cându într'o ora de pasiune totu itara unu întregu trecut, trairu secundându aspirațiunile poporului de rasa latină.

„Poporul român a fostu consecinte, și acestu popor va triumfă în Oriente, conlucrându la pacific'a deslegare a mării cestiuni ce de seculu țiene vechi'a Europa în nedumerire.

„Salutarea acestui popor generos în epoc'a consolidarei năstre în antic'a patriă comună — Rom'a — este augurul celu mai bunu, care ne îndreptătesce a speră bine despre viitorulu ambelor popore latine, pentru ca, deca atâti'a seculi de nefericiri nu ne-au pututu face sa ne uităm vechi'a origine, acest'a provine din aceea ca sângele român e de natura a produce fii tari și generosi, cari, — sa facem urări — sa se pōta mantienē demni de marirea parintilor și sa pōta mari glori'a Italiei.

Iēca proiectulu de respunsu la adresa camerei Romaniei, pre care deputatul Massari l'a celitu în ședinț'a publică din 21 l. c.

„Prē onorabile dle presedinte alu camerei deputatiloru Romaniei.

„Camer'a deputatiloru regatului Italiei a primitu cu via satisfacere adres'a ce dvōstra ati binevoitu a o tramite în numele parlamentului român. Camer'a a recunoscutu în acea adresa nu numai gentil'a manifestatiune de simțiemintē amicali cātra Itali'a, ci și solemn'a afirmare a acelu simțiemintu de solidaritate, care reciprocamente unesce națiunile libere și civilisate pentru garant'i'a comună, pentru tutel'a comună a drepturilor și a independenței fii-cărei'a din ele.

„Itali'a a ascultat de acestu simțiemintu, atunci cându, represintata de contele Cavour, a sustienut în consiliile Europei caus'a naționalității române. Parlamentulu român s'au inspirat de acestu simțiemintu, atunci cându a avut afectuōs'a idea de a se congratulă cu noi în momentul în care caus'a naționalității italiene reportă triumfulu supremu.

„Camer'a are ferm'a credința ca acestu triumf va fi o mare binefacere pentru libertate și civilizațiune. Itali'a recastigându Rom'a sea, a facutu sa înceteze o confusiune de putere contrariă spiritului temporilor, daun'a și ofens'a civilizațiunii, și a ascurat în modulu acest'a spre avantagiulu universal sacrele drepturi și nealienabile prerogative ale conștiinței omenesce.

Prin urmare atestatul de simpatia a parlamentului român a fostu fōrte plăcutu camerei deputatiloru regatului Italiei. Nu o unu aplausu sterpu: va fi o încoragiere eficace. Represantantii națiunei italiene n'lu voru uită si-lu schimbă facendū urări sincere pentru prosperitatea națiunei române.

Suntemu recercati a publică urmatoriulu articulu în totu cuprinsulu seu fără de a face vre-o modificare într'ensulu:

C r i c ā u 24 Aprilie st. n. 1871.

(Urmare.)

Trecându anul 1869, fără că sa i se deo ocaziune comunității bis. a se adună în sinodu parochialu, spre a-si vedea de trebile sele bisericesci și scolare, după ce eramu acum'a în lun'a lui Mart. an. 1870 și încă pre lângă tōt'a dorinț'a poporului credinciosu nu se vede nici unu prospectu ca cinsti'a t'a sa ne adunî în sinodu, vadiendu acelu (poporulu) ca averea bisericeii și școlei e într'o stare nu prea favorită, și în specie: vadiendu ca pivniț'a bisericeii, care după unu concludu alu sinodului,

ținulu în anul 1867, încă în acelu anu au fostu a se zidi, aceea încă ne gata, a datu a se ruină, o gramada de materialu: varu nasipu etc., s'au facutu nimică, vadiendu ca velle bisericeii se lucra fōrte reu, ba acele'a din causa că în tōmn'a trecută nu s'au îngropat, din facia pământului, tōte s'au uscatu, prin urmare rōd'a de pre 2 ani s'au perdutu, — audindu ca din vinurile bisericeii și școlei o cantitate bunica s'au varsat, iēra alt'a cu cale fără cale s'au beut, întielegendu ca o suma de bucate cumparate cu banii bisericeii, cu scopu de speculă, stricându-se s'au vendutu mai estinu că cum lu cumparate, precum întielegendu și aceea ca banii bisericeii și cu deosebire ai școlei nu se pastrēdă după sunetulu legi în ladile respective sub încuțōre ci în mână liberă; audindu ca concludulu sinodului din anul 1867, ca cas'a bisericeii și școlei din cându în cându sa se vizitēd, și vinurile sa se sigilede, din renitenț'a curatoriloru respectivi de cātra comitetulu par. nu s'au potutu executa: sciundu ca ratiōniriile bis. și școlei de pre anii solari 1868 și 1869 nu-su revedite, prin urmare starea activă a bisericeii și școlei de pre 2 ani trecută e necunoscută, cu unu cuventu vadiendu, audindu și întielegendu de atâtea iregularități și pagube, cari nici d'ta nu le poti negă, căror'a e espusa bisericeii și școl'i, nimicu nu au doritu mai fierbite de cătu sa fii adunatū într'unu sinodu paroch., că sa se pōta consultă despre cele de facutu că averea bisericeii și școlei sa se vindece din bōtele, în cari patimea, sa scrutelede caus'a atōtoru rele, în casu de lipsa sa-si alēga manipulanți mai fideli în loculu celoru, carii dōra aru fi fostu caus'a la pagubele de mai susu, sa revada ratiōniriile bis. și școlei carii de 2 ani erā nerevedite și multe altele care asceptau deslegare, a caroru locu legiuitu nu erā stradele, ci sinodulu paroch. Si d'ta d-le parinte! cārui'a ca parochulu loculu și de-odata curatoru școlariu 'ti erau aceste tōte pre bine cunoscute, în a carui'a mână, că presedinte legitimu alu sinodului paroch., 'ti erā chei'a a ne deschide usi'a sinodului din indemnulu propriu, din datorinț'a la care te ohlēga legea, facuta-i vr'unu pasu; „datuneai ocaziune a ne potē vedē de atâtea lipse bis. carii asceptau deslegare adunându-ne în sinodu paroch.“ ba nu!. În acestu anu sânti'a ta nici atāt'a nu ai facutu, cătu în celu trecut, că baremu pro forma sa fi publicatū sinodu, ci desconsiderându caus'a ai tacutu, nefacându nici o pomenire de sinodu, cu tōte ca acum, după cum mai susu amu disu, eramu în lun'a lui Martie de unde vadiendu poporulu credinciosu, care acum'a si pierdū pacienț'a de a mai asceptă, ca d'ta nu multu te interesedi de caus'a sinodului, și care e în legatură cu aceea a bisericeii în 7 Martie st. v. ne-amu adresatū cātra d'ta cu o suma de subscriptioni rugandu-te că luându în consideratiune starea cea deplorabilă a bisericeii năstre și cu deosebire impregiurarea ca ratiōniriile bis. și școlei contr'a legi de 2 ani nu-su revedite sa ai bunatate a ne adună în sinodu paroch. că sa ne putem vedea de lipsele bis. și școlei, care a noastră rugare cinsti'a ta în locu sa o iei în consideratiune ai respins'o cu disprețu, dicându cātra cei ce ti o inmanat'o ca: „noi (adeca carii eram subscrisi,) nu'ti poruncim sa ții sinodu. — D'ta ai avut dreptu ca deca 'ti porunciamu nu te-amu fi rugatū; mai pre urma vadiendu ca pre asta cale nu putem esi la tinta amu recursu la o. d. protopopu aratându-i giorstarile bis. și rugându a esoperă în cătu se pōte cătu mai ingraba ținerea unui sinodu paroch. în care adunându-se comunitatea bis. sa-si pōta vedē de lipsele sele bis. și scolare. D-nulu protopopu luându-ne în consideratiune rugarea, fără întârziere facū dispozițiune că d'ta sa publici, și sa ții sinodu par. promitându-ne ca va veni și sânti'a sea sa fii de facia că presedinte la acelu sinodu, asiā dara cinsti'a ta neavendu încatru, silitu de d-nu protopopu că superiorulu d-tale, în lun'a lui Maiu în a 22-a di ne ai adunatū în sinodu paroch., în bisericeii în care după cum neau promis, dnulu protopopu încă fiindu de facia, sânti'a sea au dusu presidiulu. Asiā dara acum'a suntemu în sinodu seu mai bine dicendu în forma de sinodu, pentru ca o adunare de 8-10 omeni, dintre 140-50 de îndreptatiti după parerea mea nici decātu nu se pōte numi sinodu, cu tōte ca legea nu otaresece numerulu membriloru pentru concludu valide, caus'a neparticipărei au fostu ca fiindu timpulu lucrului, omenii obositi de lucrulu de pre septamāna, fiindu diu'a de Dumineca, după servitiulu dnediեսcu s'au grabitu a se dā la odihna, nu o se reitōrca iēra la biserica spre a se ocupă cu lucruri iēra ostēnitiōse.

Dtale dle Parinte! fără indoiala 'ti va fi în prospeta memoria curgerea lucrului în aceea adunare, 'ti vei aduce aminte de greutățile, cari nēu întimpinatū pre vre-o 4-5 insi — pentru ca mai pre urma nu eramu mai multi, — la reviziunea ratiōniriilor de vinu ale bisericeii și școlei, cari afara ca erā fōrte confuze, s'au aflatu o cantitate mare de vinu versatā și beutā. Ti vei aduce aminte cum, pentru ca critisamū ratiōniriulu episcopulu bisericescu — care e clientulu d'tale — venindu tatalu aceluia în biserica, m'au insultatū pre mine și pre unu frate alu meu, spurcându-ne în totu chipulu cu cuvinte scārnave și batjocuriōre, cari și în crisma dise aru trage după sine o pedēpsa simitōre, — dara noi de si cu greu, le-amu suferitū și acele, și cu tōte ca avēmu dreptu a protestă și a cere si-starea lucrului totusi numai că sa nu se mai impedece si prin ast'a caus'a biser. amu ramasu la lucru și mai incolo, cu care ocaziune pre lângă tōt'a sirguinti'a de dōue dīle a dlui protopopu nu putărām ajange la altu rezultat de cătu ca s'au reveditū socotelile școlei, și cele de vinu ale bis., remanendu continuarea lucrului cu reviziunea socotelilor de bani ale bisericeii și alte afaceri interesante bisericesci pre alta Dumineca, pre care, nu sciū, căci aceea dumineca de unu anu nu au mai sositū, de si noi cu doru o asteptām, și cându va sosi aceea numai d'ta poti sci, eu numai atāt'a sci ca de atunci treburile bisericeii s'au mai încurcatū.

Iēta dle parinte! sinodulu din 1870 care dici ca lai conchiamatū.

Si cându fără indoiala, în archivulu protopopescu se va fi aflādu documentu, care va dovēdi ca d'ta la cererea noastră silitu de dlui protopopu ai conchiamatū acelu sinodu — precum bine sciū — iēra nu din indemnati propriu, precum te îndatōresce legea, ținēvei și atunci ca cinsti'a ta faci esceptiune dintre acei preoti cari nu ținū regulatū sinodu în totu anu, ore ceea ce face cineva silitu, i se pōte compută de fapta propriă? — pōte după conceptulu d'tale.

Unu sinodu — deca merita numele de sinodu o adunare de 8-10 membrii din 150 — cum au fostu acest'a, care d'ta l'ai conchiamatū la provocarea dlui protopopu într'unu tempu extraordinariu, care abiā și începū lucrurile și s'au amanatū, și totu decursulu anului nu s'au mai adunatū în care nu s'au potutu aduce nici unu concludu, în care nu s'au potutu vedē de nici o lipsa a bisericeii, unu sinodu că acelu, nu pōte fi escusa pentru d'ta dle parinte! — prin urmare eu afirmēdu ca parochi'a noastră nu au avut sinodu parochialu nici în anul 1870, de unde causele bisericesci au ramasu totu în aceea stare în care au fostu în anul 1869. (Va urmă.)

„Gazet'a Transilvaniei“ referēdă în o corespundinț'a locale despre festivitatea dela 22/10 Aprilie a. c. și în cătu privea scopulu infratirei cor. arunca asup'ră romāniloru nisece prepuse (suspiciuni) ca din interese locali au purcesu infratirea. Mai tārdu altu cor. respinge insinuările aceste și acum vedem ca în altu nr. se da insinuatoriulu urmatoriulu respunsu seu dechiaratiune, pre care de curiositate le reproducem și noi.

„Respunsu resp. dechiaratiune la articulu din „Gazet'a Transilvaniei“ Nr. 29 1871 intitulatū: „Festivitati demonstrative din 22/10 Aprilie a. c.“

Subscrișii romāni din Brasiovu cetira cu mirare și indignare acestu articulu, care presupune serbatorei lor de infratire, purcesu din cugetu sinceru, nescē motive lor cu totul straine. Acest'a espunere falsă a lucrului o amu fi trecutū cu vederea, deca ea n'aru contienē insinuatiuni dediositōrie și compromitetōrie pentru ei.

Autoriulu acestui articulu prefacendū-se, ca n'aru cunōsce adeveratele motive, care au îndemnatū pre romāni brasioveni la o apropiere de conlocutori maghiari, afirma, ca romāni au purcesu la serbarea de infratire cu ungurii numai din urmatoarele dōue motive: 1, pentru că sa faca o contrademonstratiune la serbatōrea pangermanistiloru sasi pentru invingerile reportate de prussiani în contr'a francesilor și 2, din motivu „ca romāni aru fi siliti a caciuli pre boerimea secuiēsca pentru că prin aceea sa-si faca mână bună cu ministeriulu ungurescu, că sa nu mai pērda nici caus'a bisericesca ce au cu grecii, nici subventiunea, ce ne da școliloru dela statu, nici alte procese locale etc.“

Adeveratū, ca iscusitulu scriitoriu, credinciosu

manierei se le înradacinate de purcedere, pune cu unu feliu de nevinovăția prefacută motivulu din urma presuntiviu în gur'a pangermanistiloru de aici, noi însa celindu-cuvintelo dela finea colonei a două „din parte-ne încheiamu consideratiunele noastre“, ne simțim indreptățiți a sustine, că motivulu la inventatu însuși faimosulu scriitoriu cu atât mai vertos, ca conlocutorii nostri sasi, avendu diurnalulu lor de publicitate nationalu de sigur n'aru fi lipsitu a pune în vederea publiculu acestu motivu, prin care puteau sa ne dedicesca festivitatea de înfratire a românilor cu ungurii.

Că onor. publicu cetitoriu sa nu remana în rătăcirea, în care se silesc a lu duce scriitorulu reportulu din cestiune, noi protestandu energicu contr'a insinuationiloru reutătoare, ce ni se facu, avem onore a espune aici pre scurtu adevăratele motive, din care amu purcesu la festivitatea de înfratire.

Este adevăratu, că festivitatea inscenată de conlocutorii sasi, prin care acestia, desconsiderara în modulu celu mai necrutatoriu simțimintele de simpatia, ce sciea, ca au compatriotii lor romani și unguri pentru nenorocitiile franceși, a datu ultimulu impulsu la serbătorea de înfratire, dera pre de alta parte inca este deplinu cunoscutu fia-cărui romanu din Brasiovu și cu deosebire scriitorulu articulu din cestiune, ca romanii și ungurii din Brasiovu inca de mai înainte, dera cu deosebire de pre timpulu resbelulu germano-francesu, venira la convingere, ca avendu totu aceea sorte, suntu avisați a vietui în buna înțelegere unii cu altii și au și începutu a pacta între sine. Este lucru naturalu, ca dăne natiuni în proporțiune mici aruncate că dăne insule în midiloculu altor natiuni mari, nu pot spera altu-feliu mântuire, decâtu printr'o strinsa și sincera legatura între sine.

Afara de acest'a recunoșce ori și cine, ca o sorte fatala ne-a aruncatu asiă mestecati în acesta patriă, der' totu asemenea recunoșce ori și cine, ca ar' fi neconsultu de a mari acesta fatalitate prin discordia.

Aceste au fostu considerationile, care ne-au condusu la înfratire cu conlocutorii maghiarii dorindu, că celu putienu în afacerile nostre locale a caror înaintare și prosperare ne jace de o po-triva la inima, sa fimu de acord.

Încătu înfratirea începuta va produce rezultatele dorite și încătu purcederea noastră va află resunetu și în alte părți ale patriei, va decide viitorulu.

Fîndu acestea motivele, cari ne-au condusu la înfratire, trebuie sa privimu în scriitorulu articulu desu amintitu pre unu omu malitosu și intrigantu, care este deprinsu a turbura pretutindenea ap'a, seu cum dice Hamlet, că pre unu betrănu sobolu, care subminedia, unde numai pôte, că atare a aflatu de consultu a se infacisia publiculu sub masc'a anonimitatei; dera cu tota anonimitatea sea noi lu cunoscemu pre bine, căci este acel'a, pre care romanii brasioveni înainte cu 30 de ani l'au primitu cu o deosebita ospitalitate, l'au sustienutu și l'au sustienu cu mari jertfe, pentru care inse n'au avutu alta multamita decâtu a suferi intrigile lui și de a fi din cându în cându lovit în facia. Acest'a o face elu chiaru și în casulu de facia, căci nu se rusineza, de a ne insinua, ca numai că sa câstigamu procesulu pentru biseric'a din cetate, ne-amu caciulitu înaintea boerime secuesei. Dera acesta insinuatione n'aru fi atât de malitiosu amu trece preste ea, că preste o absurditate ridicolă, dera acest'a sémăna multu cu o denunciere formală în favorulu greciloru și pôte la provocarea acestor'a în contr'a noastră, fiindu-ca procederea autoriulu romanu de a ne arunca în facia atât'a lasitate, ceea ce chiaru conlocutorii nostri sasi s'au sfiitu de a o face, nu pôte fi decâtu unu actu de resbunare în contra-ne, fiindu-ca au remasu în Brasiovu isolatu cu politic'a sea totu-dé-un'a oracolose și separatistica.

Deci subscrisii români brasioveni ne mai putendu sa sufero mai departe, cu tota indulgentia lor, sicanele acestui omu intrigantu și voindn a trai cu toti concetatenii lor în buna înțelegere, dechiara, ca scriitorulu B. nu reprezenta nici decum opiniunea românilor brasioveni, căci elu înaintea acestor'a nu mai are nici o încredere și de aceea le

aru face unu mare servitiu, dera aru încetă a se mai amesteca în afacerile lor. —

Urméza 147 subscrisieri.

Varietăți.

*** Tergulu Sabiului de primăvera a fostu preste totu luat unu tergu slabu.

*** Constantin Xenocratu, ne-avendu rude nici de susu nici de josu, otaritu de a arată cum are sa se urmeze dupa încetarea sea din vietia cu averea sea propria și cu cea remasa dela fratii sei.

Acesta avere se compune din mosia Draganesci, Rusii și alte numiri din districtulu Prahov'a, plas'a Câmpului, avendu padurea taiata și fiindu astadi arendata cu galbeni imp. 6,000, seu lei noi 70,500.

Casele cele mari din calea Vacaresci, suburbea Popescu, cu tota împrejmuirea lor, curte, grădina, etc.

Dăne parechi case pre aceeași cale, suburbe și colóre.

Unu locu vilanu de 12 și diumatate stângini, facia cu aceeași cale.

Dăne parechi casutii în strad'a Corbului, suburbea Sf. Nicolae.

Lega și destina în perpetuitate:

a). Casele cele mari, pentru fondarea și înstituirea unui spitalu, purtându numele de: Spitalulu fratiloru-Xenocrati prevediutu de 32 paturi, și afectate esclusivamente pentru bolnavi;

Casele cele mici dela porta de faci'a stradei, pentru același institutu, servindu un'a pentru locu-intia mediculu și cealalta pentru locu-intia intendentulu spitalulu.

Că fondu de alimentare și întreținere a acestui spitalu, destina pre fie-care anu sum'a de lei noi 40,000, preluabili din venitululu anualu alu mosiei Draganesci și Rusii din Prahov'a.

b). Lega și distina asemenea:

Lei noi 15,000, preluabili pre fie-care anu din venitululu mosiei Draganesci și Rusii, consiliulu de ministrii alu regatulu Greciei, dintre care lei noi 1,000 subventiune la spitalulu saraciloru de caritate a orasiulu Atene, iera restulu de lei de 14,000, dupa decisiunea Adunarei deputatiloru regatulu Greciei, urmata în fie-care anu, se va repartii de consiliulu de ministrii între diferitele stabilimente de bine-facere.

c). Valorea ce va rezultă din vendierea periodica a padurei de pre mosia Draganesci și Rusii, o destina pentru totu-dé-un'a la îmbunătățirea Flotei grece, în modulu si timpulu ce adunarea deputatiloru regatulu va judeca cuvin-ciosu.

d). Lei noi 4,800, preluabili din venitululu mosiei Draganesci și Rusii, pre fie-care anu, lega și destina pentru întreținerea bisericei de pre proprietatea Draganesci și Rusii, purtându numele de capel'a fratiloru Xenocrati;

e). Lei noi 1,700 preluabile pre fie-care anu, din venitululu aceleasi mosii, lega și destina asilulu Elen'a-Domn'a pentru maritagiulu fetelor orfane crescute în acestu institutu.

f). Lei noi 6,000, preluabile pre fie-care anu totu din venitululu vorbitei mosii i lega surorii sele Irin'a Mavropolu, nascuta Xenocratu.

Lega asemenea surorii sele Irin'a Mavropolu, Xenocratu: loculu viranu de lângă casele cele mari din calea Vacaresci, cele două casutii din strad'a Corbului, tota averea mobilă, în numerariu și efecte ce se va gasi la încetarea sea din vietia.

g). Lei noi 3,000, preluabili pre fie-care anu totu din venitululu mosiei Draganesci și Rusii, i destina pentru pomenirile sufletulu seu și ale familiei sele reposate.

h). Lega și destina pre iubitei sele nepote Elen'a Kiriazii, fiica surorii sele Irin'a, nascuta Xenocratu: parten din mosia sea Draganesci totu vitele mari și mici, ce se voru gasi în fiintia pre mosia la încetarea sea din vietia.

i). Lei noi, 2,000 în numerariu din fondurile sele destinu odata pentru totu-dé-un'a a se imparti de esecutoriulu seu testamentariu rudelor sele colaterali celor mai apropiate, cu analogia și dupa acte de constatare în regula.

„Romanulu.“

*** O nouă sectă religioasă. Cunoscutulu Dr. Hipolitu Tanschinsky, care de presinte locuiesce în Gratiu, facu cunoscutu locotenintii c. r. din Austria-Inferiōra, ca amicii și confesorii doctrinei sale „Nunciulu adevăratulu, libertății și iubirei“ din Vien'a și în giuru s'au întrunitu de o cam data în o societate religioasă nerecunoscută inca prin lege și si-au alesu de capu alu lor pre Caietan Schaedle, maestru pictor în Ffinshang. Doctrinile „Nunciulu“ suntu: 1. Noi recunoșcemu lumea că pre o unitate infinită în spatiu și timp, a cărei energia creatore o însemnămu cu numele „spiritulu lunei.“ 2. Noi recunoșcemu că omenimea este un'a dintre nenumeratele forme, în cari spiritulu lunei se manifestă în sirulu desvoltariloru sale, noi recunoșcemu ca genulu omenescu progresă și dechiarămu ca este datoriu fia-cărui omu de a conlucra din tôte puterile sele la acesta ameliorare. 3. Noi recunoșcemu indestructibilitatea fiintiei în tôte fenomenele spiritulu lunei și, prin urmare, și în omu, și astu-feliu considerămu mórtea numai de o trecere în alta forma de esistintia temporaria. 4. Noi cunoscemu ca pentru tôte faptele trebuie se urmêze o recompensa, carea este în totu-dé-un'a de o natură temporaria. 5. Noi recunoșcemu ca acele fapte suntu bune, cari corespundu principiulu fiintiei: egalitate tuturor omeniloru, promovăza progresulu omenimei. Tôte faptele contestătoare acestui principiu suntu condamnabile. 6. Noi recunoșcemu notiunea „Ddieu“, ideea perfectiunei absolute de o pretensiune a ratiunei omenesci. Legea morale a „Nunciulu“ suna: libertatea ti-impune sa fii, amicabile cãtra toti, condolinte cu cei nenorociti, veselu cu cei fericiti, sa ajuti pre seraci, sa ingrigesci de morbosii, sa aperi pre neputinciosi. D. Tanschinsky se rōga, în fine, că locotenintia c. r. sa iea actu despre esistintia mentionatei asociatiuni religioase.

*** (O epistolă a lui Garibaldi.) Gard'a nationale din Parisu, prin cetățienulu Tibaldi, a primitu dela Garibaldi epistol'a următoria:

Caprer'a, 28 Martie 1871.

Cetățieni! Ve mulțimescu pentru onorea, ce mi-ati aretat prin denumirea mea de supremu comandante alu gardei nationale din Parisu, pre care o iubescu, și într'adeveru m'asiu felicită cu mândria, dera asi poté fi partasiu la glori'a și suferintiele ei. — Cu tôte acestea inse trebuie sa ve facu următorea declaratiune: Unu comandante alu armatei parisiane și unu comitat administrativu, fia elu ori cum organizatu, suntu trei puteri necompatibile facia cu starea actuală a Franciei. Despotismulu ne sta în fatia cu preponderantia concentratiunei; totu cu acest'a trebuie sa întepinati pre neamiculu vostru. Alegeti unu cetățianu bravu, de cari aveti în abundantia: Victoru Hugo, Louis Blanc, Felix Pyat, pre cum și Edgar Quinet, împreuna cu ceialalti magistri vechi ai republicei radicale voru corespunde scopulu vostru. — Generalii Cremer și Bilot, caci precum vediu, asemenea posedu încrederea vōstra, inca suntu de a fi luati în consideratiune. Înainte de tôte inse cautati că numai unu singuru barbatu, caracteru probu, sa fia ridicatu la demnitatea suprema cu putere nemarginita. Acestu barbatu va sci sa-si alēga negresitu și alti barbati cu probitate, cari l'au voru ajutā în fatigosa sea misiune, pentru eliberarea patriei. Si dera veti avé fericirea sa poteti aflā unu Washington, atunci Franci'a curesc se va redica din starea sea deplorabile, cu o demnitate mai mare că ori cându. Aceste conditiuni sa nu credeti ca suntu o scusa, prin cari asi voi se me retragu dela implinirea datorie mele, de a servi cu devotamentu Franciei republicane. — Nu, eu nu renuntiu la sperantia de a mai lupta inca alaturea cu acesti bravi, și suntu alu vostru cu devotamentu. G. Garibaldi.

Anunțu.

La dominiulu reg. Sâmbat'a inferiōra suntu trei munti, anume: Teritia, Podrăgu și Podragisiel, pre unu terenu compactu, în care 1100 de oi potu pasiuni pre anulu curinte 1871, de a se arenda. Legatur'a contractulu se poté face la d. Izsak Uzoni în Sâmbat'a inf.

Burs'a de Vien'a.

Din 24 Aprilie (6 Maiu) 1871.

Metalicele 5%	59	Act. de creditu	279 20
Imprumut. nat. 5%	68 60	Argintulu	122 50
Actiile de banca	743	Galbinulu	5 89 1/2